

Въ скоро врѣме, въ редоветѣ на сливенскитѣ съзакляници сж влѣзли и видни по професия и обществено положение сливенски граждани, като *Д-ръ Планички*, *Х. Дим. П. Бояджиевъ*, *Кондю Стояновъ*, *Юрданъ Данчевъ*, *Пенчо Черковски* и др. Отъ Сливенъ *Драгостиновъ* заминава за Ямболъ и съставя мѣстенъ революционенъ комитетъ, между членоветѣ на който сж личели: *Георги Дражевъ*, *Дим. Х. Ивановъ*, *Киро Икономовъ* и др. Самъ той заминалъ заедно съ сливенския книговецъ *Коста Тотевъ*. Оставили въ Ямболъ революционния уставъ, раздали прокламации и т. н., слѣдъ което ямболци почнали да събиратъ пари за оржие.

Положението на сливенскитѣ революционери е било извънредно тежко и деликатно, още повече че не били се изминали още 2—3 мѣсеца откакто нишкитѣ на сливенския комитетъ, който работилъ съ старозагорския, били открити отъ властитѣ. За да се избѣгне подозрѣнието, *Нено Господиновъ*, за смѣтка на комитета отваря кафене край бахчитѣ на своя домъ, дѣто се събиратъ съзакляниците и размѣнятъ въпроси по готвеното. Сливенския каймакаминъ, обаче, скоро угадилъ скритата цѣлъ за отварянето на това кафене и заповѣдалъ закриването му. Сливенъ по това врѣме билъ пълень съ турска войска (редовна и редиви, сбирщина отъ башибозуци, и отчасти конница отъ нѣкогашния съ християнски съставъ *Казакъ-алай*). Тая войска кондисала по мѣстнитѣ ханища и заплашвала града на всѣки мигъ. Часть отъ войницитѣ били употребени врѣменно ужъ на работа въ държавната фабрика, а сж чакали по даденъ знакъ да нарамятъ оржията и ударятъ на сѣчъ, налѣво и надѣсно. Членоветѣ на сливенския комитетъ, тѣй организиранъ отъ *Икономовъ* и *Драгостиновъ*, не били непознати на турскитѣ власти. Домоветѣ на родителитѣ имъ постоянно били бастисвани и обискирвани. По тоя начинъ тѣ били принуждавани да се скриватъ у далечни сродници или вѣрни приятели. Повечето отъ тѣхъ, обаче, били заставени да се присъединятъ прѣждеврѣменно къмъ скрититѣ въ Балкана четници. Тамъ сж чакали уговорения моментъ, слотайвани въ къшлитѣ на заможнѣ Сливенски мандражии.

Чантитѣ на четницитѣ били приготвяни отъ *К. Кючуковъ* въ дюгенитѣ на *Кукумявковъ* и *Д. Костовъ*. Властьта подушила и него, но той изпрѣварва и избѣгва въ Балкана заедно съ *Василь Кавлака*. На 4-и априлъ при тѣхъ се присъединяватъ още *Мих. Стоянчевъ* и *Ив. Геновъ*, Послѣдниятъ убилъ едно заптие, защото го напсувало. По тоя начинъ тия отъ сливенцитѣ, „които си турили вече главитѣ въ торбата“, станали по-честолюбивѣ спрѣмо турцитѣ. Даже и малкитѣ дѣца заплашвали родителитѣ си, че ако много имъ придирватъ смѣтка „ще си взематъ очитѣ“ въ Балкана и ще станатъ „войводи.“